

GUDs Ord, Israels og Storbritannias frigjøring

Av Jørgen Høgetveit, tale 16.11.08 på Vikeland bedehus i Vennesla

Takk for at jeg igjen skal får være sammen med dere og tale om Guds Ord og Guds gjerning i blant oss og mellom nasjonene.

I kveld hadde jeg tenkt å si litt om hva Gud har gjort med Sitt Ord i England og kanskje med noen små glimt inn i Norges historie – som har noen fellestrekk med det som skjedde i England. Det dreier seg om tiden fra ca. år 1600 og rundt 300 år framover. Bakgrunnen er en DVD jeg fikk tak i for noen mnd. siden, som heter ”The Destiny of Britain.” Storbritannias bestemmelse ”En nasjon kalt av Gud” og noe norsk historie som jeg har fortalt dere en del om før.

Det er Guds Ord – hele Skriften – og da mener jeg den hele Skrift - som kan binde verdens fyrster og drive åndsmaktene vekk og la Guds vilje skje på jorden som i himmelen.

Historien vitner med all tydelighet om at åndskamp uten Guds Ord i begge regimenter er forfeilet og vil mislykkes. Vår egen makt er intet verd! Endog Jesus selv måtte si i sluttoppgjøret: ”Bort fra meg satan. Det står skrevet, Herren din Gud skal du tilbe og Han alene skal du tjene.” Derfor skal denne kvelden minne oss om fedrenes kamp i England og hvordan de seiret og mane oss til å merke oss utgangen av deres livsferd og etterfølge deres tro – som Heb. 13 v. 7 maner oss til. Vi trenger det i dagens Norge. Kort oppsummert skal vi tale sammen om:

1. Da Ordet inntok England, ble det gjort til en stormakt hvor solen aldri gikk ned, og de ble det sverd som Herren kunne bruke.
2. Guds Ord ga dem visjonen/ synet – om at de måtte gjenerobre Israel for å samle jødene dit for deres siste gjenkomst og for at Jesus kunne komme igjen. Bibelen sa jo det, og det ble lest, forkynt og sunget! Hedningenes tid skulle få en ende.
3. De ble ledende i verdensmisjonen – evangeliet til verdens ende – og som også Norge har samarbeidet med om misjonen i flere hundre år.
4. De startet Wycliffmisjonen som i århundrer har oversatt Bibelen til utallige språk rundt om i verden. Riktignok levde John Wycliff fra 1328-84 og var den betydeligste forløper for reformasjonen og bibeloversettelser som kulminerte med King James av 1611 som fikk oversatt Bibelen fra latin til engelsk.
5. De samme folkene startet kampen mot det uhyrlige slaveriet, og seiret.

Først noen ord om protestantismens frigjørende sprengkraft

Men det var Ordet til Luthers hjerte det hele startet med – for det ble protestantismen også i England som førte denne nasjonen inn i dens store gjerning. Det var i Worms 1521 i kamp mot løgnen i katolisismen med ”Troen alene, på nåden alene i Skriften alene” som var utgangs-punktet og kraften.

De Guds Ord som står skrevet i Rom. 1,16-17 ble Ordene som frelste Luther og fornyet hele Vesten og ga kraft til verdensmisjonen og det andre britene fikk utføre. Det ble Luthers ære – men det verden skammer seg over og viker unna, for det er såre ydmykende. Men Paulus ville ikke vite noe annet blant oss enn Jesus Kristus og Han korsfestet. Det er den røde tråd og vannmerket i hele GT og toner fram for fullt i NT.

Slik står det altså skrevet i Paulus` brev til romerne kp.1. v.16: ”For jeg skammer mig ikke ved evangeliet; for det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, både for jøde først og så for greker; ¹⁷ for i det åpenbares Guds rettferdighet av tro til tro, som skrevet er: Den rettferdige, ved tro skal han leve.”

Den Hellige Ånd hadde endelig fått åpenbart for Luthers matrede og utslitte hjerte, at det var evangeliet som er en Guds kraft til frelse for hver den som har latt seg sønderbryte og fått troens gave på den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus. Kristus var lovens ende til rettferdighet! I evangeliet – det glade budskap om Jesus - åpenbares Guds rettferdighet – ikke min som er forkastet, eller i noen annet.

I dette får vi også vandre fra tro til tro, fra lys til lys i nåde og kjennskap til Ham. Og da kan du og jeg som rettferdiggjort i Jesus Kristus leve ved denne tro. Det er Ordet som er skrevet om dette som frelser den enkelte og holder hver og en av oss i live til vi er reddet hjem til himmelen. Men det setter også hele nasjoner i stand til å bli et redskap for Herren.

Dette budskap – gjenoppdagelsen av evangeliet - inn i Luthers hjerte - fikk enorme konsekvenser for den enkelte og hele Vesten og etter hvert også resten av verden gjennom verdensmisjonen fra de landene som fikk Bibelen, og hvor evangeliet fikk fritt løp som ikke minst i England fra 1611 (Tyndales bibeloversettelse til engelsk) og for Norge (1842) da lekfolket nedkjempet Konventikkelplakaten av 1741 og Norden og USA – altså i betydelig grad de angloamerikanske land som hadde en stor gjestingstid da.

Kirkehistoriker Ivar Welles bok om M. Luther. Lunde forlag 1946 sier:

«Idet Luther gjorde rettferdigjørelsen til midtpunktet for hele kristenlivet, omstyrtet han hele middelalderens kirkelære og kirkeliv. - - - Ved rettferdigjørelsen av troen ble det kristne menneske fritt for pavedømmets lenker, det stod som et barn for sin Fader i himmelen. Paven og alle hans biskoper og prester kan ikke gi den kristne noe som han ikke allerede har, «hvor syndenes forlatelse er, der er liv og salighet.» Hele kirkevesenet har ikke noen rett til å befale, det kan bare være til hjelp og veiledning for de troende kristne. Men hvis kirken vil oppkaste seg til tyrann, og den viser en falsk veg, slik som paven og hans prester gjorde, da bort med paven og alt hans vesen! Hvis pavens vesen vil snike seg inn under nye former, da gjelder det atter å kaste han ut.»

”Den sannhet fikk verdensomspennende følger. Før hadde virkelig tankefrihet, talefrihet, religiøs toleranse, frihet i samfunnet, og all annen frihet vært umulig så langt kirkens myndighet strakte seg. Nå ble det annerledes. Visstnok kom Luther selv ikke synderlig lenger enn til å kreve å leve i den religiøse frihet, men ettersom den fikk virke, fulgte all slags annen frihet etter. Frihet medfører ansvar. Den enkelte kristne kunne ikke lenger overlate sin Herres gjerning til kirken. Den som er prest for Gud, må være prest for sitt eget hus, sin menighet og sitt folk.» (s. 35-36)

Prof. Regin Prenter sier: ”Det stod en stor mann med rik erfaring og dype tanker bak reformasjonen. Men det var ikke hans menneskelige storhet, ikke hans erfaring, ikke hans tanker som satte reformasjonen i gang. Det var Bibelen, i det den åpnet seg for et anfektet menneske i kamp for sin sjels frelse.” Hvor finner jeg en nådig Gud – skrek det fra Luthers sjel. Bibelen ga svaret! Dette er rettferdiggjørelseslæren – troens og lutherdommens diamant som aldri må fordunkles om frelsen, friheten og rikene skal bestå. Det var troen alene – på nåden alene i Ordet alene! Og intet annet. Nå stod Luther på klippegrunn – det faste punkt - den samme apostlene hadde stått på da de gikk ut og omskapte verden. Det indre frigjøringsverk av sannhet i sjelen skapte etterhvert frihet på alle plan også i samfunnet. Sannheten frigjorde.

Olav Valen-Sendstad sier: "Å komme over i den protestantiske verden fra de to nevnte er å komme til en helt annen verden. Det er å komme over i den prinsipielle individualismes verden, hvor det enkelte menneskes religiøse tro, intellektuelle overbevisning, samvittighetsfrihet, dyktighet, initiativ og innsatsvilje er grunnverdier som det våkes over. Som følge av denne grunnleggende individualisme blir det politiske ideal, demokratisk, sosiologisk sett svarende til at det kirkelige ideal ligger i det alminnelige prestedømme og de frie nådegavers utfoldelse. Nå kom et nytt menneskesyn og en ny frihet og orden i begge reg.

I økonomisk henseende vil den individuelle eiendomsrett og en prinsipiell privat-kapitalisme alltid komme til å bli et korrektiv mot ekstrem sosialisme og kollektivismen. Både i Norden, i det vestlige

kontinentale Europa, England og USA ser man" - at Europa finner sin egen vei "Velferdsstaten" " i forhold både til kommunismen (Moskva) og fascismen (Rom)." (uth. av u.t.)

I dag kan en ikke unngå å se det i Norge og store deler av Vesten at vi gjør det som Olav Valen-Sendstad fremsynt advarer oss mot om det skal gå oss vel for tid og evighet:

"Så lenge de protestantiske folk kjenner seg bundet til sin historiske arv, tradisjon, kristendom og kultur, kan disse innflytelser og den megen forvirring ikke få nevneverdig betydning. Helt annerledes blir det fra den tid disse folk åndelig og mentalt taper kontakten med sin fortid. Da dukker ikke bare Moskvas og Roms "5te-kolonner" opp i ly av den politiske og religiøse frihet (som de selv er svorne fiender av), men deres ideer og idealer søkes omplanted i vår jord - " både på det politiske og det kirkelige område. Og han fortsetter: "Med den ateistiske materialistiske kommunisme og sosialisme kryper den byråkratiske allmaktstanke og diktaturtendens inn i våre folk, og på bakgrunn av den "modernistiske" teologiske fornektelser av grunnleggende kristelige sannheter, kryper den romerske kirketanke, det romerske kirkebegrep inn i de protestantiske kirker - hvilket var umulig om evangelisk kristendom var levende." (uth. av u.t.)

En slik verden var det England nå trådte inn i med fornyet kraft ved at de fikk Bibelen på sitt eget språk og protestantismens forståelse av Skriften alene. Det fikk direkte konsekvenser for forståelsen av profetiene og gjenreisningen av Israel.

Så noen kjappe riss om Englands mye eldre historie

Englands gamle historie skriver sir Winston Churchill i sine fire bind om "Historien om de engelsktalende folk". Disse fire bindene er på norsk og kan skaffes i et antikvariat. De anbefales på det varmeste.

Kort fortalt sier han om England at rundt år 400 e.Kr. (ikke vår vanlige tidsregning som Cappelen har begynt med) så ble Romerriket fordrevet fra England og katolisismen med det, og det gamle hedenskap overtok igjen for en tid. Men så kommer kristendommen – fra menighetene innerst i Middelhavet helt utenom Romerkirken forteller han – og gjenkristnet Irland, og det spredde seg videre. Etter år 400 ble det store kamper og kriger til vi kommer fram mot år 800 e.Kr. Da begynner vikingene fra Norden å herje, bl.a. de norske og danske vikinger – som i lange tider tok kontrollen over store deler av øyriket, men kristendommen hadde slått rot og fikk etter hvert makt som også vikingene fikk merke. Snorre forteller bl.a. at kong Olav Tryggvason like før år 1000 ble kristnet av en einbu på Syllingane i Irskehavet før han drog til Norge. Det katolske Spania samlet sin uovervinnelige armada i 1548 mot England, men ble knust ved Guds veldige inngripen. Ved Trafalgar i oktober 1805 stoppet admiral Nelson nok en stor fransk/spansk flåte – med bønn til Gud om å få seier og fikk den. Det ser ut til at Gud med mektig hånd tok vare på denne nasjonen for viktige oppgaver i Sitt rike. Ei heller fikk de opprør og blodbad som franskmennene med revolusjonen i 1789.

Bibelen fikk de på sitt eget morsmål, og den startet en god og bevarende utvikling i England. Det kom først ved Tyndale i 1611 under stor motstand fra katolikker og andre, men støttet av King James. Da får vi kanskje den beste bibeloversettelse som verdens hedningenasjoner har sett.

Og da er vi inne i kveldens neste hovedtema.

"Storbritannias bestemmelse" - "En nasjon kalt av Gud"

"Vi våger å tro at Gud har brukt vår nasjon og Empire som et instrument i å fullføre han Høye Målsetting" sa Hans kongelige høyhet Kong Georg VI. Han som ble konge etter abdikasjonen av tronarvingen og stod med W. Churchill under 2. Verdenskrig.

Det jeg nå skal si, bygger i hovedsak på heftet som fulgte nevnte DVD. Både den og heftet er så spekket med navn, hendinger og årstall at jeg knapt har fått den fulle oversikt enda – selv om det er en vidunderlig rød tråd i det hele. Hvordan Guds Ord ved King James Bibel satte i gang frigjøringen

av Englands folk fra grasrota til topps og førte dem inn i de store gjerningene jeg nevnte innledningsvis.

Delvis på grunn av manglende oversikt og at det også vil føre alt for langt, får dere nå bare korte sitater fra nevnte hefte i kronologisk rekkefølge som gir visse linjer og oversikt.

Heftet begynner med å fortelle at det var en ikkekristen jøde ved navn Franz Kobler som skrev "The Vision was There". Boken ble utgitt i 1956.

På en forbausende måte sporer han Storbritannias historie fra før styret til Dronning Elisabeth I. og opp til det tyvende århundre, som fremskaffet hundreder av navn på statsmenn, kirkefolk og andre talsmenn i England, hver av dem hadde en visjon om restaurasjonen av Israel og jødene. Så inter-bekreftende er hans faktiske sitater fra mer enn tre århundrer av britisk historie, at det er vanskelig å unngå konklusjonen at – kanskje uten at Kobler selv innså det – hans undersøkelser og arbeid var velsignet av Guds ledelse og hjelp."

"Boken belyser Guds utvelgelse av Storbritannia som Hans tjenende nasjon – tilsatt for å være "hyrde" for Israel. Det er et høyst kontroversielt utsagn, men -:

1. Legg spesielt merke til den korte sammenfatning som følger.

2. Husk at Gud styrer historien suverent, og de viser til Daniel 4,17:

"- for at alle som lever, skal sanne at den Høyeste har makt over kongedømmet blant menneskene, -"

3. Se hvordan Storbritannias egen historie bekrefter Franz Kobler's spørsmål, observasjoner og konklusjoner."

Alle disse folk og hendinger kunne umulig legge seg til rette ned til en rekke detaljer uten at det var allmaktens hånd som dirigerte det hele mot sitt mål.

Før jeg fortsetter, så sier jeg: Kjøp DVD - og makter noen å tekste den til norsk, vil det være en stor og god gjerning.

Så fortsetter heftet med å sitere fra boka til Kobler:

"Intet annet sted enn i Storbritannia har ideen om gjenreisningen av Israel blitt oppbygd til en doktrine og blitt objektet for en bevegelse som bestod i mer enn tre århundrer.

1. Bare i Storbritannia var det ledende talsmenn i mange generasjoner som var inspirert av visjonen om å gjenreise Israel.

2. Bare der var tanken om et jødisk nasjonal-hjem skapt – som en sammenhengende politisk sak – som til slutt ble omsatt til en realitet.

3. Bare en omfattende studie kan følge bevegelsen fra sin opprinnelse, gjennom alle de historiske stadier og kulturelle forgreninger, kan åpenbare hvor dypt denne ideen som Israels restaurasjon har sine røtter i fundamentet til The Commonwealth, hvor uatskillelig den er fra nasjonens karakter og historie, på tross av en midlertidig svikt."

De sier at det er en sjelden og sammenhengende interesse av en nasjon i en annen nasjons bestemmelse. Det var en organisk del av de britiske politiske idealer.

Tiden går – så det blir bare tid til å ta noen korte glimt inn i denne fantastiske historie fra oversettelsen av Bibelen i begynnelsen av år 1600 og det som skjedde senere fram til godt 1917. Vi fikk statsmannen og krigeren Oliver Cromwell – for øvrig en venn av den spreglærde biskop Ussher - og senere Viktoriatiden som sakte bygde England opp til den stormakt som verden og disse store prosjektene trengte. I tillegg til de fem pkt. jeg nevnte innledningsvis – så var det jo England som gang etter gang ryddet opp med de undertykkende ideologiske kreftene som delvis var inspirert av katolisismen – bl.a. fra John Churchill ved Blenheim i 1704 og fram til sir. W. Churchill i 2.v.k. Jeg nevnte Kontinentets mange kriger mot protestantene tidligere, (30-årskrigen 1618-48 verst) og nevner nå at tyskerne startet 5 store kriger fra 1864 som igjen og igjen måtte stoppes av det protestantiske England. Så jammen fikk de jobbe for frihet og sivilisasjon i sin Gudgitt oppgave.

Men vi skal samle oss om hvordan protestantene i England gjenreiste Israel ved lesning av Bibelen, forkynnelse, diktning av sanger og til slutt politisk handling. Heftet siterer fortsatt fra Kobler:

I 1797 uttalte Thomas Witherby som en kommentar til boken "The Restoration of the Jews – the Crisis of Nations": "England under en ny kong Kyros – vil bli valgt til å utføre Guds hensikt og nåde i forhold til Israel."

I 1830 fremstod ledende menn som Lord Shaftesbury, Lord Palmerston og Edward Bickersteth. Shaftesbury skrev: "Den gamle byen til Guds folk er i ferd med å gjeninnta sin plass mellom nasjonene, og England er den første av alle hedningekongedømmer som slutter med å trække henne ned."

I 1840 skrev den britiske ambassadør i Tyrkia og anbefalte den tyrkiske regjering å gjøre hva de kunne for at jødene skulle vende tilbake til Israel. Shaftesbury skrev i sitt statsbrev og ba Tyrkia å overlate Israel til jødene p.g.a. "deres ubrytelige messianske håp."

Og slik kunne vi fortsette med hva politikere gjorde helt fram til Balfour deklarasjonen i 1917 da britene lovet å arbeide for at de skulle få sitt hjemland i Israel. Omtrent samtidig med at dette brevet gikk til Rothschild, marsjerte general Allenby fra Egypt til Jerusalem og inntok byen etter harde kamper. De mistet 15 000 mann på veien til Jerusalem. Så styrte britene over Israel inntil de begynte å svikte.

Men det var ikke bare politikere og generaler som gjennomførte denne store Guds inngripen for å gjenreise sitt folk. Bakenfor stod kjente forkynnere som var "sannhetens støtter og grunnvoll". De var "lys og salt". Slike trenger både Norge og England i dag. De må bees fram!

Vi nevner først brødrene Wesley. De som startet verdensmisjonen. John Wesley uttalte med basis i Paulus brev til romerne:

"Så mange profetier referer til denne store hendelse (gjenreisningen av Israel) at det er underlig at noen kristne kan tvile på det. Og dette er kraftig bekreftet av den vidunderlige bevaringen av jødene som et eget folk til den dag i dag. Når det er fullendt, vil det være en kraftig demonstrasjon både av GTs og NTs åpenbaring, og vil uten tvil overbevise mange tusen Deists, i land av nominelle kristne."

I 1799 skrev han bl.a. en vakker salme på tre vers om Israels gjenreisning. I 2. v. heter det bl.a.: "Oppbygg på Herrens ordre, reis Jerusalem på nytt. Hennes Tempel skal igjen bli reist på Morias fjell, og røre himlens skyer."

Gjennom ca. de første 25 år på 1800-tallet økte en sterk interesse for gjenreisningen av Israel til deres eget land, og betydningen av Messias styre og ære spredte seg over hele den evangeliske kirke i England og andre steder, forteller de.

I den skotske kirke dukket det opp sterke forkynnere som støttet saken og sa bl.a.: "Hele Skriften viser at Gud har en spesiell følelse for Israel." Og de viser til Rom 11.1: "Har da Gud forkastet sitt folk. Langt derifra." Når de antas - vil det bli som liv av døde!" "De vil gi liv til en døende verden!", sier han.

Sekten Clapham fostret flere store menn bl.a. William Wilberforce som var medlem av Parlamentet og stod i spissen for flere store sosiale reformer. Han startet den meget upopulære kampen mot slaveriet og seiret, men han kjempet også kraftig – ikke minst i bønn - for gjenreisningen av Israel og det jødiske folk. Han var også et fremtredende medlem av "Church`s Ministry among Jewish people". (CMJ) En evangelisk praktisk bevegelse for å gjenreise Israel og spre evangeliet i Israel. En av Storbritannias fremste arbeidere for Israels gjenreisning, var et av deres medlemmer: lord Shaftesbury som fikk ordnet med Britisk konsulat i Israel i 1830-årene. Her ble det også et privat

kristent kapell – som så vidt jeg har forstått – ble utviklet til Kristi Kirke, den første protestantiske kirke i Midt-Østen. Den ble senere senter for nærmere utforskning og kartlegging av Israel.

Vi må og nevne Charles H. Spurgeon ”prinsen blant predikantene” som uttalte i 1855 at er det noe som er lovd i Bibelen, så er det gjenkomsten av jødene. Han sitere flere skriftsteder og konkluderer: ”Må den lykkelige dag snart komme! For når jødene er samlet, skal hedningenes fylde samles inn; og så snart de har kommet hjem, vil Jesus komme til Sion fjell og regjere med sin gamle herlighet.” Kanskje det sterkeste han uttalte var det han sa i Metropolitan Tabernacle 16. juni 1864: ”Det vil bli en nasjonal regjering igjen, det vil bli en form for politisk legeme, en stat skal bli innlemmet, og en konge skal regjere.” Han viser til Esekiel 37,1-10 og sier at dette ikke kan åndeliggjøres men det betyr at både to- og tistammene skal bli gjenoppbygget i deres eget land. Den kjente vekkelsesevangelisten Moody som stod i vekkelse i USA og England i ca. 30 år og ”løftet begge nasjonene nærmere Gud”, var også en positiv kraft i dette arbeidet.

Så kunne vi nevnte en rekke andre sentrale personer som biskop J.C. Ryle i Church of England, en av deres fremste bibellærere – som påpekte at det var 16 profeter i GT og minst 10 talte om Israels samling og gjenreisning. Og så sier han: ”Jeg spør deg, for å feste dette skikkelig i ditt sinn, at når Gud sier at noe skal bli gjort, da burde vi tro det.”

Også den gamle og sentrale avisen ”The Times” i City of London skrev sterkt støttende for Balfour Declaration da den kom i 1917 og refererte til Skriften flere steder i sin artikkel fredag 9. nov. 1917. Bare en måned senere inntar general sir Edmund Allenby Jerusalem ridende på Profetens gate. Han rir fram til Jaffaporten, går av hesten og vandrer til fots inn i Gamlebyen. Han taler til massene utenfor Krist Kirken og erklærer at nå regjerer britene over Det hellig land. Hovedkvarteret fikk han i CMJs hospital. Kirken og CMJs senter var plassert på Profetens gate. Deres eiendommer og disse store hendelsene passet sammen fordi de var etablert av briter som så fram til ”fremtiden av profetisk gjenreisning.” Gudledede er fremsynte menn.

Romerne satte igjen Davids tårn som et minne over deres knusende seier over jødene og ødeleggelsen av Jerusalem i år 70, men Guds Ord og løfter knuste de ikke. Og foran tårnet talte general Allenby da han hadde inntatt Jerusalem i 1917, og gjenreisningen og samlingen av jødene kunne skyte fart.

Det er underlig slik å bli vitne til hvordan Gud har virket med nasjonene med mektig hånd også i vår nyere historie. Og Han er den samme i dag: ”For det folk og det rike som ikke vil tjene meg, skal gå til grunne - ”, (Es.60,12) men det samme gjelder for de folk som ikke vil bekjempe folkesyndene slik at de blir vedtatt som lover og ”landet synder”. Da går det galt. Men ber vi fram forkynnere som holder seg til Ordet som det står skrevet og stoler på at Gud vil fremme Sin sak gjennom høyst ufullkomne tjenere, men som ikke har noe annet å bygge på og forkynne, så gjør Gud fremdeles store ting i blant oss, både for den enkelte og for nasjonene, som med Luther og som i England.

Heftet taler slik mot slutten: ”Det var Hans hellig vilje å gi oss i Britannia både ansvaret og privilegiet av å etablere et hjemland for det jødiske folk”. Men ”Israel står fremdeles fordi de har Guds beskyttelse. Han hadde også valgt Britain til å være Hans Kyros-nasjon.”

Men nå avslutningsvis – om denne lange tiden fra ca. 1600 og King James Bibel til 1917 og tiden deretter da frafallet begynner og sviket preger dette gilde folket der vest i havet som har betydd så mye også for Norge. La det jeg til nå ha fortalt og fortsetter med være en dyp advarsel til oss i et Norge hvor kirke, organisasjoner og stat synes å være blitt satt på ”glatte steder” og ikke lenger har bruk for den hele Skrift til liv og salighet.

Vi bør huske hva Olav Valen-Sendstad sa: ”Så lenge de protestantiske folk kjenner seg bundet til sin historiske arv, tradisjon, kristendom og kultur, kan disse innflytelser og den megen forvirring

ikke få nevneverdig betydning. Helt annerledes blir det fra den tid disse folk åndelig og mentalt taper kontakten med sin fortid.”

I England gikk det slik i nyere tid sier nevnte hefte:

”Nå, etter vår hellige historie til 1917, har vi gjort mye mer for å hindre enn å hjelpe Israels gjenoppbygging, så Herren er meget sint på oss. De ref til: Sakarias 1,15: Daniel 9,6,8.

1. Hovedårsaken til nedgang for England, sier de, er at vi ikke har vist Guds Ord oppmerksomhet.
2. Årsaken finner de mye i den falske læren om erstatnings-teologien.(Rom 11,18-22) Vi hovmoder oss mot Israel og jødene og ber ikke lenger for Guds folk.
3. En vesentlig del av denne svikten går på at britene ikke har fortsatt med å velsigne Israel som var Guds plan.
4. Så følger moralsk og sosial forfall, en indikasjon på at Gud trekker tilbake Sin velsignelse fra oss som en nasjon.
5. De sier at Herren søker etter de som vil ”ydmyke seg selv, og be, og søke Hans åsyn, og snu seg bort fra den onde vei. . . da vil Han høre det fra himmelen og helbrede vårt land.” (Heb. 12,16-17; Rom. 8,26 og 2. Krøn. 7,14)
6. Britene har vendt seg fra Israel på flere måter:
 - a. Da de forlot landet, satte de ikke inn sivil administrasjon, men en militær adm. sendt fra Kairo. Mange av dem var sterkt imot at jødene skulle vende tilbake. Noen var også islamtilhengere, og dermed fikk de fotfeste i Herrens land.
 - b. De hevdet ikke rettferdighet i landet bl.a., og fikk en massakre i Hebron i 1929 som førte til at de dro opp med rot det meste av jødisk bosetning i Hebron, jødene eldste samfunn i verden.
 - c. De hindret jødisk innvandring til Israel, men kontrollerte ikke samtidig den arabiske innvandringen.
 - d. I 1939 utstedte England det såkalte ”White Paper” som tillot max 75 000 jødiske imigranter i de kommende 5 år.
 - e. Britenes stadig positive holdning til araberne ledet til døden til hundretusener ”hvis ikke millioner” av jøder som kunne hatt en fluktrute fra Hitlers ”Endelige løsning.”
 - f. Og i etterkrigstid har britiske regjeringer gjort mye for at Israel ikke skulle overleve ved å hindre jødene i å forsvare seg selv, samtidig som de trente egyptiske og jordanske armeer.
 - g. Heftet sier det så kraftig at bare tre år etter Holocaust var det noen fra regjeringen som nå var ”klar til å presidere over et annet folkemord av jødene – denne gangen i Midt-Østen.”
 - h. Og i 1948 flokket media seg i Jerusalem for å overvære jødestatens fødsel og død bare dager eller uker senere. Selv om jødestaten var bare 1 % av arabernes territorium – som om det var Luxembourg som fikk hele Tyskland, Frankrike og Belgia mot seg – så tapte de ikke mot Egypt, Iraq, Jordan, Libanon, Syria og Saudi Arabia. Forholdet i makt var 40:1 og menneskelig sett var de dømt til å tape, men gjorde det ikke. Og så har dette lidende folk hatt ytterligere 8 store kriger – og nu trues av en ny Hitler i Iran som Norges Bondevik nå har startet ”dialog” med!

Men Herren som har kalt Sitt folk hjem for andre og siste gang – vet selv meget vel hvordan Han skal verge dem og gjøre hedningene til skamme. Og skulle noen nå sitte med den tanken at jødene burde bli bedre og oppføre seg mer skikkelig om vi skal støtte dem – helst bedre enn oss andre – for de er jo Guds folk, så avslutter vi med et siste sitat fra heftet:

At vi skal fortsette å støtte Israel – understreker de: ”har ingenting å gjøre med at de fortjener det. Israel vil bli frelst av nåde nøyaktig som du og jeg ble, ikke av gjerninger.”! (Se Es. 43,1-12)*

Adr. for bestilling av DVD plate:

CFI Communications. POBox 2687 Eastbourne East Sussex BN22 7LZ Tel.: (01323) 410810 fax:
(01323) 410211
Email: info@cfi.org.uk Website: www.cfi.org.uk

Sitater:

Sir Winston Churchill (1874-1965) om Bibelen:

“Vi tilbakeviser med forakt alle disse lærde og utspekulerte myter om at Moses bare var en legendarisk skikkelse som presteskapet og folket anvendte som autoritet for sosiale, etiske og religiøse forskrifter. Vi tror at det mest vitenskapelige standpunkt og den mest fornuftige innstilling er at man tar Bibelens historiske beretninger bokstavelig. Vi kan være sikre på alle disse ting skjedde nettopp slik de er fremstilt i den Hellige Skrift. Vi hviler i trygghet på ”Skriftens uovervinnelige klippe.” III Bibelleksikonet.

Dronningmoren – det gamle Storbritannias tale:

”Ikke kan Bibelen bli lukket før den siste store mann er født! – Ærbødighet for Skriften er en bestandel av sivilisasjonen, for slik har verdens historie blitt bevart, og blir bevart.” Dronningen til King Georg VI.